A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2013. szeptember 17.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Az Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének végleges elfogadása — A Parlament elnökének e végleges elfogadást megállapító aktusa — Az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdése — Az Unió éves költségvetésének a Parlament és Tanács általi meghatározása — Az EUMSZ 314. cikk első bekezdése — Az intézményi egyensúly elve — A hatáskörök átruházásának elve — A jóhiszemű együttműködés kötelezettsége — A lényeges eljárási szabályok tiszteletben tartása”

A C-77/11. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2011. február 14-én

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: G. Maganza és M. Vitsentzatos, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek,

támogatja:

a **Spanyol Királyság** (képviseli: N. Díaz Abad, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

az **Európai Parlament** (képviselik: C. Pennera, R. Passos, D. Gauci és R. Crowe, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Rosas és M. Berger tanácselnökök, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, J.-J. Kasel (előadó), M. Safjan és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. május 14-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2013. május 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: francia.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Unió Tanácsa keresetében az Európai Parlament elnökének a 2010. december 15-i 2011/125/EU, Euratom aktusának (HL 2011. L 68., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott aktus) megsemmisítését kéri, amely aktussal az megállapítja, hogy az EUMSZ 314. cikk szerinti eljárás lezárult, és az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetése véglegesen elfogadásra került.

Jogi háttér

2 Az EUSZ 14. cikk (1) bekezdése értelmében „[a]z Európai Parlament, a Tanáccsal közösen, ellátja a jogalkotási és költségvetési feladatokat […]”. Az EUSZ 16. cikk (1) bekezdés ezzel párhuzamosan előírja, hogy „[a] Tanács, az Európai Parlamenttel közösen, ellátja a jogalkotási és költségvetési feladatokat […]”.

3 Az EUMSZ 314. cikk meghatározza a költségvetési eljárás során követendő eljárást és határidőket. A Parlament immár valamennyi költségvetési előirányzat tekintetében ugyanolyan hatáskörökkel rendelkezik, mint a Tanács. Sőt ez utóbbi nem fogadhatja el a költségvetést a Parlament egyetértése nélkül. Ellenben, ahogy az az EUMSZ 314. cikk (7) bekezdéséből kitűnik, bizonyos körülmények között, vagyis jelentős szavazati többséggel a Parlamenté lehet az utolsó szó, és lezárhatja a költségvetési eljárást a Tanács egyetértése nélkül.

4 Az EUMSZ 314. cikk rendelkezései közül különösen e cikk első bekezdése és (9) bekezdése releváns a jelen ügy szempontjából.

5 Az EUMSZ 314. cikk első bekezdése értelmében „[a]z Unió éves költségvetését különleges jogalkotási eljárás keretében eljárva [a] Parlament és a Tanács határozza meg […]”.

6 Ami az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdését illeti, az úgy rendelkezik, hogy „[a]z e cikkben előírt eljárás lezárását követően [a] Parlament elnöke megállapítja, hogy a költségvetést véglegesen elfogadták”.

A jogvita előzményei és a megtámadott aktus

7 2009. december 15-én a Tanács emlékeztette a Parlamentet mint a költségvetést megállapító jogalkotási aktus egyik kibocsátóját az EUM-Szerződésen alapuló előjogára, és indítványozta az e költségvetést megállapító aktusnak a Parlament elnökével való közös aláírását.

8 A Parlament elnöke a Tanács kérése ellenére 2009. december 17-én egyedül fogadta el, és írta alá az Unió 2010-es pénzügyi évre vonatkozó éves költségvetését.

9 A 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetési eljárás keretében 2010. november 12-én a Tanács elnöke levelet küldött a Parlament elnökének, amelyben kifejtette, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a Tanács elnökének és a Parlament elnökének közösen kell aláírnia az Unió éves költségvetését megállapító aktust, mivel ezen aktusnak e két intézmény a közös kibocsátója. Az említett aktust meg kell különböztetni a Parlament elnökének azon aktusától, amellyel az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdése értelmében megállapítja, hogy a költségvetést véglegesen elfogadták.

10 2010. december 10-én a Tanács elfogadta a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetési tervezettel kapcsolatos álláspontját. Ezen állásponthoz mellékelte az Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetését megállapító parlamenti és tanácsi határozattervezetet.

11 2010. december 14-i levelében, amely 2010. december 17-én érkezett a Tanácshoz, a Parlament elnöke megerősítette, hogy nem osztja a Tanács azon véleményét, amely szerint az Unió költségvetését megállapító aktust e két intézmény elnökének kell aláírnia.

12 2010. december 15-én, a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetésről a Parlament plenáris ülésén való szavazást követően a Tanács elnöke a következő nyilatkozatot tette: „a Parlament […] módosítás nélkül elfogadta a 2011-es tervezetre vonatkozó tanácsi álláspontot. A Tanács nevében nyilvánvalóan csak üdvözölni tudom a 2011. évi költségvetésre vonatkozó közös megegyezésünket”.

13 Ugyanezen a napon a Tanács elnöke levelet küldött a Parlament elnökének, amelyben üdvözölte, hogy a Parlament megszavazta a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés tervezetét, és emlékeztetett arra, hogy az EUM-Szerződés szerint a költségvetést a Parlament és a Tanács határozza meg. E levélhez mellékelte az Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetését megállapító parlamenti és tanácsi határozattervezetet, amelyet ő maga aláírt, és a Parlament elnöke általi aláírásra szánt.

14 Szintén 2010. december 15-én fogadták el a megtámadott aktust. Ezen, egyedül a Parlament elnöke által aláírt aktus egyetlen cikke úgy rendelkezik, hogy „[a]z EUMSZ 314. cikk szerinti eljárás lezárult, és az […] Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetése véglegesen elfogadásra került”.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

15 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg a megtámadott aktust;

– állapítsa meg, hogy az Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetése hatályban marad addig, amíg e költségvetést a Szerződéseknek megfelelő jogalkotási aktus állapítja meg, és

– a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

16 Az Európai Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a Tanács keresetét, és

– a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

17 A Bíróság elnökének 2011. június 29-i végzése megengedte a Spanyol Királyság beavatkozását a Tanács kérelmeinek támogatása végett.

A keresetről

A felek érvei

18 Keresete alátámasztása érdekében a Tanács arra hivatkozik, hogy a Lisszaboni Szerződés jelentősen módosította a költségvetési eljárást azzal, hogy többek között a kötelező és a nem kötelező kiadások közötti különbségtétel eltörlésével a Parlamentet és a Tanácsot egyenrangú közreműködőkké tette, valamint hogy a költségvetési tervezetnek a két érintett intézmény általi tárgyalását egyetlen olvasatra korlátozta.

19 A Tanács álláspontja szerint a legfőbb módosítás az EUMSZ 314. cikk első bekezdését érinti. E rendelkezés – a Szerződések egyéb rendelkezéseivel együttesen értelmezve – ezentúl megköveteli a két érintett intézmény elnökének aláírását viselő jogalkotási aktusnak az eljárás végén való közös elfogadását.

20 Ennek következtében az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alatti gyakorlat, miszerint a Parlament elnöke egyedül állapítja meg a költségvetési eljárás lezárulását, már nem követhető.

21 A Tanács keresetlevelében négy jogalapot fogalmaz meg. Az első jogalapot az Unió éves költségvetését megállapító, a két érintett intézmény elnöke által aláírt jogalkotási aktus hiányára alapítja, amely sérti az EUMSZ 288. cikket, az EUMSZ 289. cikket, az EUMSZ 296. cikket és az EUMSZ 314. cikket. A második jogalap az EUMSZ 314. cikkben létrehozott intézményi egyensúly elvének megsértésén alapul. A harmadik jogalap a hatáskörök átruházása elvének és az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésében foglalt jóhiszemű együttműködés kötelezettségének megsértésén alapul. A negyedik, másodlagosan előterjesztett jogalap a lényeges eljárási szabályok megsértésén alapul.

22 Először is a Tanács úgy véli, hogy az Unió éves költségvetését, valamint a költségvetés-módosításokat a Lisszaboni Szerződésből következő reform alapján ezentúl közös jogalkotási aktussal kell megállapítani. A Tanács szerint tehát a 34/86. sz., Tanács kontra Parlament ügyben 1986. július 3-án hozott ítéletből (EBHT 1986., 2155. o.) eredő ítélkezési gyakorlat meghaladottá vált, különös tekintettel az említett ítélet 8. pontjára, amelyben a Bíróság kimondta, hogy a Parlament elnöke az, aki hivatalosan megállapítja, hogy a költségvetési eljárás a költségvetés végleges elfogadásával lezárult, és ő az, aki ezzel a költségvetést kötelező erővel ruházza fel mind az intézmények, mind a tagállamok irányában.

23 A Tanács véleménye szerint az EUMSZ 314. cikkből egyértelműen kiderül, hogy a Parlament és a Tanács a költségvetés meghatározásakor ezentúl „különleges jogalkotási eljárás keretében” jár el. A jogalkotási eljárásnak az EUMSZ 289. cikk (3) bekezdése értelmében jogalkotási aktus elfogadásával kell végződnie. Ezen aktusnak az EUMSZ 288. cikk és az EUMSZ 289. cikk (2) bekezdése szerint rendeleti, irányelvi vagy akár határozati formát kell öltenie.

24 A Tanács a két intézményre ruházott hatáskörök egyenlőségéből ráadásul arra következtet, hogy a jelen ügyben egy sajátos, különleges jogalkotási eljárásról van szó, mivel abban két fő közreműködő vesz részt.

25 A Tanács emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 294. cikkben foglalt rendes jogalkotási eljáráshoz hasonlóan az EUMSZ 314. cikk az Unió éves költségvetésével kapcsolatban kifejezetten előírja a két intézménynek az egyeztetőbizottság keretében megállapított közös szövegről való megállapodását.

26 Az EUMSZ 297. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján a különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott aktusokat főszabály szerint azon intézmény elnöke írja alá, amely azokat elfogadta. Mivel az Unió éves költségvetése esetében közös aktusról van szó, a végső aktusnak mindenképpen viselnie kell a két érintett intézmény elnökének az aláírását.

27 Következésképpen a Parlament elnökének az Unió éves költségvetésének végleges elfogadását megállapító aktusa nem minősülhet az EUM-Szerződés értelmében vett jogalkotási aktusnak.

28 Másodszor a Tanács úgy véli, hogy a Parlament elnöke azzal, hogy a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetést egyedül írta alá, megsértette az EUMSZ 314. cikkben létrehozott új intézményi egyensúlyt. Más szóval a Parlament elnöke túllépte hatáskörét.

29 Harmadszor a Tanács emlékeztet azon erőfeszítéseire, amelyek révén kölcsönösen elfogadható megoldás megtalálására törekedett. A Parlament elnöke ezen erőfeszítések figyelmen kívül hagyásával megsértette az azon jóhiszemű együttműködésre vonatkozó kötelezettségét, amelynek az EUSZ 13. cikk (2) bekezdése értelmében az intézmények közötti kapcsolatokat jellemeznie kell.

30 Negyedszer a Tanács szerint a megtámadott aktust meg kell semmisíteni lényeges eljárási szabályok megsértése miatt. A Tanács ugyanis azt állítja, hogy ezen aktust az Unió éves költségvetésének végleges elfogadását megállapító aktus típusára vonatkozó egyetértés hiányában fogadták el.

31 Mindenesetre és a megállapított jogsértés megszüntetésére számítva a Tanács azt kéri, hogy a Bíróság az EUMSZ 264. cikk második bekezdése alapján a folyó év végéig tartsa fenn az Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetésének hatályát.

32 A Spanyol Királyság fenntartás nélkül támogatja a Tanács érveit.

33 A Parlament elismeri, hogy a költségvetési eljárásban a Parlamentnek és a Tanácsnak együtt kell működnie a megállapodás elérése érdekében. Az Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetése esetében is így történt. Az ilyen együttműködés azonban – a rendes jogalkotási eljárástól eltérően – végül nem rendeleti, irányelvi vagy határozati formájú önálló aktussal végződik.

34 A Parlament emlékeztet arra, hogy maga a Tanács ismeri el, hogy a két érintett intézmény között a költségvetési tervezetről létrejövő megállapodás önmagában nem fejthet ki joghatásokat.

35 Így ahhoz, hogy a költségvetés az intézmények és a tagállamok irányában is kötelező joghatásokat válthasson ki, szükséges a Parlament elnökének a beavatkozása, ahogy az az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdéséből következik. E beavatkozás kiegészítő aktusnak minősül, ahogy arra Mancini főtanácsnok felhívja a figyelmet a fent hivatkozott Tanács kontra Parlament ügyre vonatkozó indítványában.

36 A Parlament szerint az elnökének aktusa olyan hatáskörön alapul, amely ezen intézmény elnökét illeti meg. A lezáruló költségvetési eljárás szabályosságának értékelésén alapszik. Önálló aktusról van szó, amely nem a parlamenti többséget fejezi ki. Ahhoz hasonló, mint amikor a Parlament elnöke vizsgálja a költségvetési eljárás EUM-Szerződéssel való összhangját.

37 A fentiekre tekintettel a Parlament elutasítja a Tanács azon érvét, amely szerint az EUMSZ 314. cikk az eljárás végén közös jogalkotási aktust ír elő annak érdekében, hogy az Unió éves költségvetésének kötelező erőt biztosítson.

38 Amennyiben a Lisszaboni Szerződés megalkotói módosítani kívánták volna a Parlament elnökét az eljárás végén megillető hatásköröket, nem tartották volna fenn az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdésében az EK 272. cikk (7) bekezdésével megegyező rendelkezést.

39 A Parlament szerint a költségvetés sajátossága tisztán könyvviteli jellegéből fakad, és az csak a bevételekre és kiadásokra vonatkozó előrejelzéseket tartalmaz, amelyek a kiadásokra való felhatalmazássá válás érdekében egy ennek alapjául szolgáló aktus megfelelő időben történő elfogadását igénylik. E sajátosságra tekintettel a Parlament úgy véli, hogy az Unió éves költségvetését *sui generis* eljárás során fogadják el, amely figyelembe veszi azt, hogy biztosítani kell a költségvetés év végét megelőző elfogadását az „ideiglenes tizenkettedek rendszerének” elkerülése érdekében.

40 Ennek alapján az EUM-Szerződés nem írja elő, hogy a költségvetést elfogadó aktusnak tartalmaznia kell a két érintett intézmény elnökének aláírását.

41 Emlékeztetve a költségvetési eljárás rendes jogalkotási eljáráshoz viszonyított sajátos jellegére, a Parlament elutasítja az a felvetést, miszerint egyik intézmény sincs a másik fölé rendelve, mivel az elfogadandó tervezetnek együttdöntés tárgyát kell képeznie.

42 Ezzel kapcsolatban a Parlament emlékeztet az EUMSZ 314. cikk (7) bekezdésének szövegére, amely rendelkezik arról az esetről, amikor a Parlament elnöke megállapítja, hogy az Unió éves költségvetését elfogadták, miközben a Tanács elutasította az egyeztetőbizottság keretében folytatott tárgyalások nyomán megállapított közös tervezetet.

43 A Parlament – amely meg van győződve arról, hogy az EUM-Szerződés szövegének megfelelően és annak szellemében járt el – úgy véli, hogy egyáltalán nem sértette meg a hatáskörök átruházásának elvét. Megsértette volna ezen elvet azonban akkor, ha elfogadta volna a Tanács azon szándékát, hogy a költségvetési eljárást a rendes jogalkotási eljárás szerinti önálló jogalkotási aktus elfogadásával zárják le.

44 Végül a Parlament vitatja azt az állítást, amely szerint nem tartotta tiszteletben az EUSZ 13. cikk (2) bekezdésében foglalt jóhiszemű együttműködés kötelezettségét, tekintettel arra, hogy ezen intézmény elnöke 2010. december 14-én, a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés parlamenti szavazását megelőző napon tájékoztatta a Tanácsot az álláspontjáról.

45 Ugyanígy a Parlament, amely meg van győződve arról, hogy a közös tervezet megállapításából kiindulva tiszteletben tartotta az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdésének szövegét, elutasítja a Tanács által vele szemben felhozott, a lényeges eljárási szabályok állítólagos megsértésére vonatkozó kifogást.

A Bíróság álláspontja

46 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az Unió költségvetésének megállapítására irányuló eljárást az EUMSZ 314. cikk rendelkezései szabályozzák. Az EUMSZ 314. cikk első bekezdése megjelöli, hogy a költségvetést különleges jogalkotási eljárás keretében kell elfogadni.

47 A Tanácsnak az első három jogalapját alátámasztó érvelését, amely a költségvetési eljárást az EUMSZ 294. cikk szerinti rendes jogalkotási eljáráshoz hasonlítja, eleve el kell utasítani. Az EUMSZ 314. cikk különböző rendelkezései ugyanis az Unió költségvetésének elfogadására annak sajátosságához igazodó különleges jogalkotási eljárást határoznak meg, amely az e cikk (9) bekezdésében foglalt aktussal zárul. Ez utóbbi rendelkezés értelmében „[az Unió költségvetésének megállapítására irányuló] eljárás lezárását követően az Európai Parlament elnöke megállapítja, hogy a költségvetést véglegesen elfogadták”.

48 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a megtámadott aktus az EUMSZ 314. cikken, nevezetesen e cikk (9) bekezdésén alapul.

49 Márpedig magából az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdésének szövegéből kiderül, hogy az e rendelkezésen alapuló aktus lezárja az Unió költségvetését megállapító eljárást, és azt egyedül a Parlament elnöke írja alá.

50 Következésképpen – ellentétben azzal, amit a Tanács és a Spanyol Királyság állít – az EUMSZ 314. cikkben foglalt költségvetési eljárás nem a Parlament és a Tanács elnöke által közösen aláírt aktussal zárul. A Parlament elnöke az eljárás szabályszerűségének vizsgálatát követően az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdésén alapuló aktussal állapítja meg, hogy a költségvetést véglegesen elfogadták, amely aktus az Unió költségvetésének elfogadására irányuló eljárás utolsó szakaszát jelenti, amely kötelező erővel ruházza fel a költségvetést.

51 A Bíróság ezért megállapította, hogy az EGK-Szerződés 203. cikkének (7) bekezdésén – amelynek szövege az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdése szövegének felel meg – alapuló aktust egyrészt a Parlament elnöke mint ezen intézmény egyik szerve hozza, és így az annak tudható be, másrészt pedig ezen aktus a költségvetést kötelező erővel ruházza fel mind az intézmények, mind a tagállamok irányában (lásd a fent hivatkozott Tanács kontra Parlament ügyben hozott ítélet 8. pontját).

52 A Tanács és a Spanyol Királyság azonban azt állítja, hogy az EUMSZ 314. cikk első bekezdésében foglalt rendelkezésnek a Lisszaboni Szerződés általi azon kiegészítése, miszerint „[a]z Unió éves költségvetését különleges jogalkotási eljárás keretében eljárva az Európai Parlament és a Tanács határozza meg”, érinti azon joghatásokat, amelyeket a fent hivatkozott Tanács kontra Parlament ügyben hozott ítélet ismert el a Parlament elnökének a költségvetés végleges elfogadását megállapító aktusa tekintetében. Az említett rendelkezés értelmében ugyanis a költségvetést a Parlament és a Tanács aktusával kell véglegesen elfogadni, amelyet az említett két intézmény elnöke közösen aláír. Az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdése alapján hozott aktus csupán – a Parlament elnöke elfogadott – deklaratív aktus.

53 Ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

54 Az EUMSZ 314. cikk első bekezdésének rendelkezése azzal a megállapítással, hogy a Parlament és a Tanács határozza meg az Unió költségvetését, emlékeztet arra, hogy az EUSZ 14. cikk (1) bekezdése és EUSZ 16. cikk (1) bekezdése értelmében a költségvetési feladatokat e két intézmény közösen látja el.

55 Az EUMSZ 314. cikk első bekezdése azonban pontosítja, hogy a költségvetést „a következő rendelkezéseknek megfelelően” kell meghatározni. Márpedig az EUMSZ 314. cikk egyetlen rendelkezése sem írja elő olyan aktus elfogadását, amelyet a Parlament és a Tanács elnöke a költségvetési eljárás végén közösen ír alá.

56 Következésképpen a Parlament elnöke az, aki ezen intézmény szerveként az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdésén alapuló aktus elfogadásával az Unió költségvetését kötelező erővel ruházza fel egy olyan eljárás végén, amelyet a Parlament és a Tanács együttes cselekvése jellemez (lásd a fent hivatkozott Tanács kontra Parlament ügyben hozott ítélet 8. pontját).

57 A Tanács és a Spanyol Királyság ezenkívül azzal érvel, hogy a megtámadott, különleges jogalkotási eljárás szerint elfogadott aktus jogellenes, mivel az EUMSZ 288. cikkel és az EUMSZ 289. cikk (2) bekezdésével ellentétben nem ölt rendeleti, irányelvi vagy határozati formát.

58 Ezt az érvet szintén el kell utasítani.

59 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az EUMSZ 314. cikk a költségvetés jellegéhez igazodó különleges jogalkotási eljárást ír elő, amely költségvetés olyan, lényegileg számviteli dokumentum, amely egy adott időszak tekintetében a valamennyi bevételre és valamennyi kiadásra vonatkozó előrejelzéseket tartalmazza az Unió számára. E dokumentumot – azt követően, hogy a Parlament elnöke megvizsgálta az eljárás EUM-Szerződés rendelkezéseivel való összhangját – ahhoz az aktushoz csatolják, amelynek révén a Parlament elnöke az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdése alapján megállapítja, hogy a költségvetést véglegesen elfogadták.

60 Jóllehet EUMSZ 314. cikk (9) bekezdésén alapuló aktus különleges jogalkotási eljárás eredménye, ezen aktus a költségvetés jellege miatt nem az EUMSZ 288. cikk és az EUMSZ 289. cikk (2) bekezdése értelemben vett tulajdonképpeni jogalkotási aktus formáját ölti, azonban minden esetben az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható aktusnak minősül, mivel kötelező erővel ruházza fel az Unió költségvetését.

61 A Tanács azt is előadja, hogy a megtámadott aktus sérti az EUMSZ 296. cikk első bekezdése által ráruházott előjogokat. E rendelkezés szerint „[h]a a Szerződések nem határozzák meg, milyen típusú jogi aktust kell elfogadni, a jogi aktus típusát az intézmények az alkalmazandó eljárásoknak megfelelően, eseti alapon maguk választják meg, az arányosság elvével összhangban”. E tekintetben azzal érvel, hogy az EUMSZ 314. cikkben foglalt, az uniós költségvetés elfogadására alkalmazandó aktus típusára vonatkozó pontosítások hiányában a Parlamentnek meg kellett volna e tekintetben

állapodnia a Tanáccsal. Az EUMSZ 296. cikk első bekezdésében foglalt kritériumokból az következik, hogy a költségvetést megállapító aktusnak a két érintett intézmény elnöke által közösen aláírt aktusnak kell lennie.

62 Ezen érvnek sem lehet helyt adni.

63 Az EUMSZ 296. cikk első bekezdése ugyanis nem alkalmazható az EUMSZ 314. cikk szerinti költségvetési eljárás keretében, mivel ez utóbbi cikk, és nevezetesen annak (9) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az említett eljárás a Parlament olyan aktusának elfogadásával zárul, amelyet ezen intézmény elnöke ír alá.

64 A Tanács emellett azt állítja, hogy a Parlament elnöke a megtámadott aktus elfogadásával megsértette azon jóhiszemű együttműködésre vonatkozó kötelezettséget, amelynek az intézmények közötti kapcsolatokat jellemeznie kell. Különösen azt kifogásolja, hogy a Parlament elnöke nem vett részt azon erőfeszítéseiben, amelyek révén a Szerződéseknek megfelelő, kölcsönösen elfogadható, továbbá az intézmények hatásköreit és a Parlament elnökének előjogait egyaránt tiszteletben tartó megoldás megtalálására törekedett. Azt is kifogásolja, hogy a Parlament elnöke nem tájékoztatta a 2010. december 14-i levele tartalmáról a Tanács elnökét azon a napon, amikor a plenáris ülés szavazott a költségvetésről, vagyis 2010. december 15-én, noha az jelen volt e szavazás során.

65 Ezen érvelésnek sem lehet helyt adni.

66 Az ügy irataiból és különösen a jelen ítélet 12. pontjában idézett nyilatkozatból ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy 2010. december 15-én a Parlament és a Tanács megállapodott a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés tartalmáról. Az a körülmény, hogy e két intézmény között vita állt fenn e megegyezés formába öntését illetően, nem akadályozta meg a Parlament elnökét abban, hogy 2010. december 15-én megállapítsa, hogy az EUMSZ 314. cikk szerinti eljárás lezárult, és az Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetését véglegesen elfogadták.

67 Mivel az EUMSZ 314. cikk (9) bekezdése értelmében egyedül a Parlament elnöke jogosult a megtámadott aktus aláírására, nem merül fel az a kérdés, hogy a Parlament elnöke megsértette-e a jóhiszemű együttműködés kötelezettségét.

68 A fentiekből az következik, hogy az első három jogalapot el kell utasítani.

69 Végül a Tanács és a Spanyol Királyság másodlagosan azt állítja, hogy a megtámadott aktust a lényeges eljárási szabályok megsértése miatt meg kell semmisíteni, mivel a Parlament elnöke, attól az időponttól kezdve, hogy tudatában volt a Parlament és a Tanács között a költségvetés elfogadására vonatkozó aktus típusával kapcsolatban fennálló nézetkülönbségnek, nem állapíthatta meg, hogy a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetési eljárás lezárult.

70 Mindazonáltal, mivel 2010. december 15-én létrejött a megállapodás a Parlament és a Tanács között a 2011-es költségvetési évre vonatkozó költségvetés tartalmáról, a Parlament elnöke az EUMSZ 314. cikk rendelkezéseivel teljes összhangban fogadhatta el ugyanezen a napon a megtámadott aktust.

71 Következésképpen ezen utolsó jogalapnak sem lehet helyt adni.

72 Mindezekből következően a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

73 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Parlament ezt kérte, és a Tanács pervesztes lett, a Tanácsot kell kötelezni a költségek viselésére. Ugyanezen eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a keresetet elutasítja.

2) A Bíróság az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.

3) A Spanyol Királyság maga viseli saját költségeit.

Aláírások